

Šílený příběh Michaila Saakašviliho a útrpný úděl Ukrajiny

- CZ24 News | 18. května 2020

UKRAJINA: ANDREJ REZČIKOV komentuje pozadí obnoveného angažmá provařeného a ve své vlasti stíhaného Saakašviliho na Ukrajině, tlumočí názory ukrajinské opozice a konstatuje stav Západem zbídačené země

Michail Saakašvili zveřejnil plány svých reforem na Ukrajině.

Nejprve provede v zemi další revoluci – tentokrát proti elitám. A pro rozvoj ekonomiky navrhuje převést na Ukrajinu podniky z Číny, které byly uzavřeny kvůli epidemii. Ačkoli nikdo nevěří v Saakašviliho reformní schopnosti, analytici se domnívají, že v této řeči nevědomky odhalil svůj skutečný záměr na Ukrajině.

Mnohohluvný předák Západu

„Na Ukrajině musí proběhnout revoluce zaměřená proti byrokracii a současným elitám. Všichni ti lidé, kteří se cítí tak dobře u svých koryt, nikam neodešli, ale zůstali. A čekají, až nás tento zápal přejde, až lidé, kteří chtějí změny, oslábnou, a oni pak znovu řeknou, že jsme neuspěli a že nás varovali,“ řekl Saakašvili v talk-show Svoboda slova Savika Šustera.

Bývalý prezident Gruzie a bývalý guvernér Oděské oblasti poznamenal, že k přilákání investorů jsou zapotřebí jiné daně a nezávislé soudy, ale *„byrokracii potřebujeme mnohem méně“*. Podle jeho slov je v zemi národní protikorupční úřad, který *„nebere úplatky“*, ale může pracovat *„mnohem lépe,“* a protikorupční soud je *„malý a velmi nemotorný.“* *„Všechno ostatní je dostatečně shnilé na to, aby pokusy o reformy nikam nevedly,“* sní Saakašvili.

Označil za chybu podceňovat roli a osobnost současného ukrajinského prezidenta Volodymyra Zelenského, který není představitelem staré elity. Kromě toho se také Saakašvili zasní, jak zajistit hospodářský rozvoj země. Podle něho *„podniky opouštějí Čínu“* a Ukrajina se může opět stát *„průmyslovým hubem Evropy“*.

Šílený příběh

Michail Saakašvili se v roce 2015 stal hlavou správy Oděské oblasti a získal ukrajinské občanství. Po roce a půl měl neshody s tehdejšími prezidentem Petrem Porošenkem. údajně kvůli převládající korupci v zemi. Následně byl v roce 2017 opět zbaven ukrajinského občanství. Pokus o návrat do země v roce 2018 vedl k jeho zadržení, vyhoštění a zákazu vstupu do roku 2021.

V květnu 2019 však nový ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj občanství Saakašvilimu vrátil a v polovině dubna ho jmenoval do výše uvedené funkce. Nicméně pokud Zelenskyj zprvu doufal, že dá Saakašvilimu funkci ve vládě, byl později nucen dát mu méně důležité pravomoci, protože pokud by měl dostat ministerské portfolio, vyžadovalo by to schválení Radou, kde ovšem většina je nalaďena proti Saakašvilimu.

Tento týden se Gruzie rozhodla odvolat svého velvyslance Teimuraza Šarašenidzeho z Kyjeva na konzultace. V Tbilisi vyjádřili silnou nespokojenost nad Zelenského rozhodnutím, protože proti Saakašvilimu bylo v jeho domovině zahájeno několik trestních stíhání. V

sobotu předpověděl gruzínský ministr obrany Irakli Garibašvili, že Saakašvili bude brzy z Ukrajiny znovu vyhoštěn. „Po dobu devíti let byl Saakašvili prezidentem Gruzie, a poté se vzdal gruzínského občanství, to je bezprecedentní, to je ostudné,“ poznamenal ministr.

Reformátor na baterky

Kyjevský politolog a novinář Vladimír Skačko si je jistý, že ze Saakašviliho bude reformátor jako náboj ze „známé kafilérie“. „Ukázali to nejen nepřátelé Michaila Nikolajeviče, ale všechny jeho aktivity jak v čele Gruzie, tak na různých pozicích na Ukrajině,“ řekl Skačko novinám Rozhledy.

Politolog je přesvědčen, že Saakašvili krásou nechtěného vyjádřil svůj hlavní úkol, který před něho byl postaven v jeho nové pozici – pod záminkou kádrové revoluce definitivně „vyčistit nezávislou ukrajinskou politickou elitu“ a urychlit „předprodejní přípravu Ukrajiny“.

„Otroci nepotřebují elitu. Potřebují poháněče, desátníky a setníky, kteří je budou vést. Vzhledem k tomu, že Ukrajině byla přidělena role nové kolonie, měla by v ní působit výhradně koloniální administrativa, která by tam byla vyslána, nebo rekrutována mezi zrádci a kolaboranty,“ věří Skačko.

Vedoucí ukrajinského centra „Třetí sektor“ Andrej Zolotarjev nazval Saakašviliho talentovaným politikem s delikátním smyslem pro ty správné zprávy, „ale v tomto případě vyjadřuje záměry našich vnějších partnerů, „sorosistů“, kteří bojují s ukrajinskou oligarchií.“ Odborník předpovídá, že v příštím desetiletí bude ukrajinská oligarchie „sežrána silnějšími konkurenty, o jejichž jménech nyní mluví Saakašvili.“ „Za Saakašviliho zády stojí ty síly, které již nyní diktují politickému vedení země, které zákony mají být přijaty a jaké reformy provedeny. Saakašvili nemá nic společného se zájmy obyčejných Ukrajinců,“ řekl Zolotarjev.

Útrpný úděl Ukrajiny

Skačko je přesvědčen, že země se může stát pouze zemědělským hubem, ale nikoli průmyslovým, o němž Saakašvili mluví. V posledních letech byl průmysl země úmyslně ničen, „aby na jejím místě zůstala pouze tranzitní infrastruktura a rozsáhlé polnosti.“ „Země osvobozená od původních zemědělců a obecně od Ukrajinců se může opravdu stát rezervoárem pro průmyslové plodiny, jako je řepka, kukuřice, slunečnice, které proměňují půdu v poušť, nebo může být vyhrazena pro elitní pozemky, kde se budou pěstovat biopotraviny pro západní elitu,“ věří Skačko.

Ve prospěch této verze hovoří požadavky Mezinárodního měnového fondu (MMF) na pozemkovou reformu. „Jedná se o jednoznačný výprodej státní půdy, zvětšování výměry pozemků, které lze prodat do stejných rukou, a povolení prodávat pozemky přímo cizincům. Ukrajina se bohužel stala teritoriem nejděsivějšího politického, ekonomického, sociálního, kulturního a duchovního experimentu jednadvacátého století,“ zdůrazňuje Skačko.

Zolotarjev dodává, že Ukrajina se mohla stát průmyslovým uzlem v devadesátých letech, ale nyní je tato možnost promarněna, protože průmysl byl rozdán oligarchům. „Kromě levné pracovní síly nemůže Ukrajina nabídnout nic jiného. Evropa nepotřebuje průmyslového konkurenta. Viděli jsme to na případu podniku Antonov. Projekt letadla An-70 se neúspěšně pokusili nabídnout Belgičanům, ale nakonec se objevil analogický projekt Airbus,“ připomněl Zolotarjev.

Politolog také oponoval těm, kteří se odvolávají na příklad Slovenska, které se za posledních dvacet let stalo jedním z největších výrobců automobilů. Hlavní rozdíl mezi Slováky a námi je ten, že oni jsou členy EU. „Vnější partneři, na kterých je Ukrajina zcela závislá, vidí zemi pouze jako levný zemědělský a surovinový přívěšek zemí zlatého milionu,“ shrnul Andrej Zolotarjev.